

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Veritas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Περσίδος ἢ ποτὶ πικρὰ ληνὸν καὶ φεῖρα γαίης
Αἰγί' ἀπὸ τοῦ ζῶτος ἄγρου γαίης καὶ ἀδύτης
Πῶμα μὲν λέγουσιν ἐκ τῆς φεῖρας ἔργου.

Quam quondam, Perseni, postquam Cephæa liquid
Litora, præfecta clarus ceruice Medusa
Dona Miconæ telluri tradidit,

Not. Mat-
theolus in
Dio. l. 1. c.
13. & 146.

Et eruditiores negare Plinius inquit, eam ex Perside propter supplicia translata, sed a Persico Men-
phi satam, & ob id Alexandrum illa coronari victores ibi instituisse, in honorem atavi sui. Fabula-
tur autem eam semper folia & poma subnascentib. aliis habuisse, cujusmodi est citriorum natura,
nam id de Persia diligenter tradunt, quæ omnino alia est, myxis rubescens b. similibus pruna et sunt
forbis insita in Æthiopia lethalis, in Ægypto salubris, quamvis Columella poetica licentia utramque
confundere videatur, quæ tamen ille ex Nicandro mutuatur, apud quem videnda Commentaria, ubi
de phalangis agit.

SILENTIUM. CAP. XVIII.

Inter picturas omnino multas, quibus Ægyptii silentium significabant, Persicum etiam his admi-
scuere, eaq; de causa arborem eam Harpocrati de dicarunt: fructum enim habet cordis, solum hinc
guæ simile, quasi sermonem, qui fructus est intelligentiæ, sed in corde, non in lingua habere deceat.

COR. CAP. XIX.

Scio, intel-
ligo.

Sane cor per id pomum ostendi ita vulgo innotuit, ut id repetere superfluum videatur, tum no-
stro præsertim ævo juvenes puellæq; passim Persico telo transfossa missitent, quæ cordis ita exul-
cerati indicia sint. Quin & Medici pomum id cordi tradunt mirifice conferre, naturamq; sunt cor-
dis figuram impressisse, ut cui esset genitum parti vel ex ipsa specie patefaceret. Ea quoq; manifesta
sunt, quæ Plutarchus libro de Iside & Osiride conscripsit, arborem hanc Isidi fuisse sacram, quod po-
mum ejus humani cordis figuram, folium vero linguæ præ se ferat. Nam cum Isis in Æthiopia sit, sap-
ientiam hoc indicat intellectu primam concipi, sed parum hoc prodesse, nisi etiam in mortaliu u-
sum enuncietur.

VERITAS. CAP. XX.

Quod si pomum adhærescente folio uno tantum pinxissent, veritas id signum erat: quippe quod
ea species linguam cordi conjunctam ostendit, ac perinde sermo cordis ipsius penetrata adape-
riat, non aliud quippe sentiat, aliud proloquatur: cujusmodi orationem ingenue & citra facum lo-
quentis esse debere diximus in Bulha. Quare Gregorius ad Joan. Episcopum Ravennatem scribens,
Christiani viri officium esse monet, ne aliud ore loquatur, aliud in corde habeat.

CÆDES MULTIPLEX. CAP. XXI.

Sunt qui eadem multiplicem, omni tracentia perpetratam, stragemq; multa edam occasione,
significare si velint, nucem ipsam Persicam cortice spoliata præferant: nempe quod in ea teste, vel
osseo malum dicere in tegumento, omnium telorum, quæ punctim ea sumq; feriunt, & quibuscum-
que modis lædant, signa vulnerumq; impressa conspiciantur: ut in nulla propemodum re magis quam
in eo cortice multipliciter dilaniando naturalis scivire gestiverit.

CURÆ VARIÆ. CAP. XXII.

Non aliud
fugacius,
longissima
decepto
diduci mora
est cogitatio
se venun-
davi.
Hæc Plin. l.
15. c. 12.

Alii significatum ad animum transferunt, qui variis curis sollicitudinibusq; sit undecumq; exul-
ceratus, ut nullum sit ærumnarum anxietatumq; genus, quo se non afflictatum sentiat, vicemq;
suam miserrime deplorat.

BONA CITO LABENTIA. CAP. XXIII.

Fuerunt & qui ætatis florem, & unumquodque bonum, quod celerime deficere videretur, ut
adeo humanæ ipsius vitæ imbecillitatem per decerptum Persicum & in lance positum non in-
eptum die erit hieroglyphicū. Pomū enim nullum aliud fugacius, longissimaque decerpto diduci mo-
ra sit, cogatq; se quamprimum vendi dari: quod non immerito mirantur rerum naturalium scriptores,
eum ad ejus prætia respiciunt: nullius unquam majora, cū memoria proditū sit, tricenis numis singula
nonnum-